

Knowledge of foreign languages by all professionals, regardless of their profile, should become indispensable professional quality, which will ensure the establishment of mutual understanding, effective decision-making and cooperation.

References

1. Тер-Минасова С. Г. Язык и межкультурная коммуникация / С. Г. Тер-Минасова. – М. Слово, 2000. – 624 с.
2. Ольшанский Д. А. Межкультурная коммуникация: насилие перевода / Д. А. Ольшанский // Коммуникация: теория и практика в различных социальных контекстах. – Ч. 2. – Пятигорск: Изд-во ПГЛУ, 2002. – С. 12–14.
3. <http://dissertation.com.ua/node/657736>

Буряк А. С.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Стрюк Є.В.,

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

МОВА ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЇ

Мова являється основним засобом комунікації людини. Саме завдяки їй ми можемо спілкуватися, а найголовнішим є те, що вона допомагає нам висловлювати наші почуття та думки. Інакше кажучи мова – це слово. Проте ним можна як приласкати, так і нанести великої шкоди, тобто болоче вдарити. [2, с.37]

Також мову ще прийнято вважати суспільним явищем, через те, що вона тісно пов'язує себе з суспільством. Треба зазначити, вони є залежними. Інакше кажучи, якщо б не було мови, не було б й суспільства та навпаки. Загалом, мову ще прийнято вважати знаряддям для формування свідомості у людини. Але існують багато мов, у кожної нації та народу існує власна мова та саме вона має властивість формувати та забезпечувати власний погляд на представників різнобарвних народностей, а також виявляти власний менталітет держави. [1, с.19]

Окрім мови (слів), існує ще й так звана мова жестів, проте вона обмежена та не так порозуміла людям. Саме слова об'єднували роди задля продовження роду, введення господарства, після чого відтворювалися групування людей, тобто народи. Вони почали створювати та вдосконалювати мовні властивості, спочатку в усній формі, але згодом уже в письмовій. Люди почали зберігати досвід та знайшли спосіб щоб передавати його для своїх нащадків. Це сприяло розвитку різних наук, техніки та загалом усьому прогресові. Власне, через це зараз ми можемо дізнатися історію власної країни та народу.

Українську мову прийнято вважати милозвучнішою серед усіх. Головним чинником її формування та авторитету є існування національно свідомої еліти. О.Ткаченко зазначав: «Знання національної традиції, своєї історії сприяє розвитку національності свідомості, основним носієм якої є національна інтелігенція. Проте доки ця свідомість зосереджена тільки в ній, не стала набутком усього народу, не пов'язана із своїм зовнішнім практичним дійовим виявом, національною солідарністю, національна свідомість мало що важить».

[2, с.37]

Слово має великий вплив на оточення, саме через нього може розгорнутися війна, чи навпаки, настати примирення. Саме з цього приводу у таких працівників як журналісти, ведучі телепередач, актори тощо є правила моральної відповідальності згідно якої вони діють та розповсюджують інформацію, бо мають величезний вплив на формування свідомості суспільства. І.Огієнко був саме таких переконань та казав: «Особа, що не знає добре своєї соборної літературної мови, не може бути робітником пера». [2, с.45] Мову неодноразово досліджували, так українські лінгвісти з'ясували, що навіть дитина в українській родині змушена страждати через те, що в суспільстві панує зростання російської мови.

Якщо розглядати мову, як матеріальну форму, то це комбінація звуків, що має вияв у словах, котрі в свою чергу формуються в речення тощо. Але у кожного речення чи тексту є власне значення. Серед таких є граматичні, фонетичні, стилістичні та лексичні. Також в них часто ховаються уявлення народу про світ, ставлення кожної особи щодо нього, а також загальні особливості та структура.

Споконвіку існує приказка: «Мова народу - це його дух, і дух народу - це його мова». Вона має властивість відображення ознаки, а також символу нації. Ми вважаємо, що пізнаємо світ безпосередньо очима, а також таким, яким він є. Але правда в тому, що ми бачимо саме словами та сприймаємо речі на слуху. «Світ просіється крізь сито слів» (К.Кравс). [4, с.76]

Мова – це наука, вона має властивість поділятися на такі підвиди:

- семантика – наука про значення мовних одиниць;
- стилістика – наука про стилі та їх функціонування;
- дериватологія – наука про способи творення нових слів;
- фонетика – наука про звукову сторону мови;
- лексикологія – наука про словниковий склад мови;
- синтаксис – наука про сполучуваність слів, словосполучення та речення;
- морфологія – наука про будову та граматичні форми слів;
- семіотика – наука про знаки та системи знаків.[5, с.58]

Кожна з вище перелічених галузей, має вияв поділятися на набагато більше напрямів.

Отже, мова є дуже складним феноменом, який в свою чергу, багатоаспектний, також кожна мова має вплив на іншу, тобто може

«запозичувати» слова. Кожна особа, кожний народ тощо не зміг розвиватися без впливу слова, прогрес перетворився би на регрес. Мову вивчають протягом багатьох років, а найдивовижнішим є те, що цим вивчення нема кінця.

Література:

1. Антоненко-Давидович Б. Як ми говоримо. - К.: Либідь. - 254 с.
2. Коваль А.П. Культура ділового мовлення. - К.: Вища шк.. - 223 с.
3. Козачук Г.О. Українська мова: Практикум.- 397 с.
4. Лобода В.В., Скуратівський Л.В. Українська мова в таблицях: Довідник. - К.: Вища шк. - 239 с.
5. Потелло НЛ. Українська мова і ділове мовлення. - К.: МАУП - 248 с.

Голобородько В. В.

здобувач вищої освіти IV курсу

Науковий керівник – Тимофіїва К. М.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ОСОБЛИВОСТІ ПОНЯТЬ «ІНФОРМУВАННЯ» ТА «ПРОПАГАНДА» У МЕДІА СВІТІ

Інформаційне протиборство здійснюється за допомогою інформаційних засобів впливу, які застосовуються з метою нанесення відповідного інформаційного або психологічного впливу на громадян. Пропаганда та інформування – це майже тотожні поняття, адже вони зазвичай означають надання інформації, проте мають суттєву різницю, адже інформування роз'яснює та розповідає про події, явища і факти, а пропаганда виконує не тільки цю місію, але й намагається вказати на правомірність дій та суджень лише одній стороні конфлікту, маніпулює свідомістю людини.

Дослідженню проблеми присвячено багато публікацій. Одна з останніх цікавих, розгорнутих дисертаційних наукових робіт на цю тему підготовлена Н. Яковлевою. В ній дається не тільки авторська періодизація виникнення пропаганди, але й співвідношення поняття «пропаганда» та поняття «інформація» [5, с.1-10]. Велику публікацію про методи пропаганди із визначенням її основних варіантів та спроби окреслити її межі у сучасному медійному просторі має Михайло Скуленко [3, с.139-147].

Темі розрізнення пропаганди та інформування, практичному використанню пошукових інструментів, присвячені тренінги, інформація яких викладена у посібниках, розроблених і опублікованих у рамках проекту «Програма медіаграмотності громадян».